

Protection of the Blessed Virgin Mary Ukrainian Catholic Church

54 Walnut Street
Manchester, New Hampshire 03104
Parish email: pbvm@comcast.net
Parish website: www.pbvmnh.org

Rev. Father Ihor Papka (Administrator)
(860) 617-6357; email: vipapka@yahoo.com
Rev. Deacon Jon Messer (603) 233-9948

Trustees: Mrs. Pam Young: (603) 315-9536
Dr. Oleh Pankewycz: (716) 449-2309
Mr. Taras Zubrytskyy: (603) 757-3426
email: pjyoungnh@gmail.com
or olehgp@gmail.com or taraszub0@gmail.com

Celebration of the Holy Mysteries

RECITATION OF THE HOLY ROSARY AND CONFESSIONS: ½ HR BEFORE DIVINE LITURGY

BAPTISM & CHRISMATION / ANNOINTING OF THE SICK / COMMUNION CALLS & VISITATIONS:
CONTACT FR. IHOR TO MAKE ARRANGEMENTS

MARRIAGE PREPARATION:
CONTACT FR. IHOR AT LEAST SIX MONTHS PRIOR TO SETTING THE ACTUAL WEDDING DATE

RELIGIOUS EDUCATION FOR CHILDREN:
CONTACT MRS. CHRISTINA VOGEL AT (603) 686-2092 TO REGISTER YOUR CHILDREN

SCHEDULE OF DIVINE LITURGIES:
SUNDAYS: 10 AM (September thru May) MON THRU SAT: AS NOTED IN WEEKLY BULLETIN
 9 AM (June thru August) HOLY DAYS OF OBLIGATION: 7 PM

DIVINE LITURGY AND VESPERS SERVICES SCHEDULE FOR WEEK OF MAY 26, 2024

Sunday, May 26th – First Sunday after Pentecost

Divine Liturgy: 10 AM Propers: Festal Tones Vestments: Bright
Epistle: Hebrews 11: 33-40; 12: 1-2 Gospel: Matthew 10: 32-33; 37-38; 19: 27-30
Intention: For all Parishioners followed by Panakhyda for all Deceased Members of our Armed Forces

Saturday, June 1st (7 PM): Vespers Service

Divine Liturgy Intentions and Vespers Service Schedule for June and July

Sunday, June 2nd (9 AM): For all Parishioners followed by Moleben to the Sacred Heart of Jesus
Saturday, June 8th (7 PM): Vespers Service
Sunday, June 9th (9 AM): For all Parishioners followed by Moleben to the Sacred Heart of Jesus
Saturday, June 15th (7 PM): Vespers Service
Sunday, June 16th (9 AM): For all Parishioners followed by Moleben to the Sacred Heart of Jesus
Saturday, June 22nd (7 PM): Vespers Service
Sunday, June 23rd (9 AM): For all Parishioners followed by Moleben to the Sacred Heart of Jesus
Saturday, June 29th (10 AM): Feast of the Chief Apostles Ss. Peter and Paul (Holy Day of Obligation)
Saturday, June 29th (7 PM): Vespers Service
Sunday, June 30th (9 AM): For all Parishioners followed by Moleben to the Sacred Heart of Jesus
Saturday, July 6th (7 PM): Vespers Service
Sunday, July 7th (9 AM): For all Parishioners
Saturday, July 13th (7 PM): Vespers Service
Sunday, July 14th (9 AM): For all Parishioners
Saturday, July 20th (7 PM): Vespers Service
Sunday, July 21st (9 AM): For all Parishioners
Saturday, July 27th (7 PM): Vespers Service
Sunday, July 28th (9 AM): For all Parishioners

Saturday Services

Fr. Ihor is celebrating Vesper services every Saturday at 7 PM. All parishioners are invited to attend this service. Those who wish to have a Divine Liturgy celebrated for a loved one whether living or deceased or for a private intention are still able to do so. Please request your Divine Liturgy by contacting Fr. Ihor at (860) 617-6357 or cantor Jaroslaw Maksymowych at (603) 627-2042. Please note that Saturday Divine Liturgies will now be celebrated only at 10 AM (9 AM June thru August) whenever they are requested. If no Divine Liturgy has been requested for a particular Saturday, then none will be celebrated on that day. The Divine Liturgy schedule in the bulletin will only show Divine Liturgies on Saturdays when they have been requested. If the bulletin does not show a Divine Liturgy for a given Saturday, then this means that particular Saturday is available for your request.

Суботні Богослужіння

Отець Ігор святкує Вечірню кожної суботи у 7-мі годині вечером. Ласкаво просимо усіх парафіян до участі. Парафіяни які бажають замовити Божественну Літургію в суботу для померших або на особисті інтенції можуть дзвонити до о. Ігоря на номер (860) 617-6357 або до дяка п. Ярослава Максимовича на номер (603) 627-2042. Суботні Божественні Літургії будуть відслужені тільки о годині 10-тій ранком (9-тій ранку з червня по серпень) коли замовлені. Якщо Літургія в певну суботу не буде замовлена, то в цей день не буде жодна відправлена. Порядок Богослужінь в бюлетені покаже тільки ті суботні Служби Божі які є замовлені. Якщо в бюлетені не відображається Божественна Літургія на дану суботу, то це означає, що ця субота доступна на Ваше замовлення.

Liturgical Propers, Readings and Sermon for Sunday

Liturgical Propers for First Sunday after Pentecost (Sunday of All Saints)

Resurrectional Tropar: Tone 8 – You came down from the heights, O compassionate Lord. You chose to lay buried for three days, so that we might be freed from our passions. You are our life, our Resurrection, glory be to You, O Lord!

Festal Tropar: Tone 4 – Clothe in a white robe and violet mantle, the heritage of martyrs' blood is seen throughout the world. The church appeals to You, O Christ-God, that You might shower Your love on us. Give peace to Your world and great mercy to our souls.

Glory be to the Father and to the Son and to the Holy Spirit, now and always and forever. Amen.

Festal Kondak: Tone 8 – We ask You to preserve Your world and Your Churches in a balanced and stable peace through the prayers of the Holy Mother of God and those of Your martyrs, the first fruits of creation.

First Prokimen: Tone 8 – Make promises to the Lord, Your God, and always be faithful to them.

VERSE: In Judea God is known, His name is great in Israel.

Second Prokimen: Tone 4 – God is awesome in His sanctuary; the God of Israel.

1-а НЕДІЛЯ ПО ЗІСЛАННІ СВ. ДУХА (НЕДІЛЯ ВСІХ СВЯТИХ)

Апостоль: (Єв 11: 33-40 & 12: 1-2)

До Євреїв послання св. апостола Павла читання.

Браття, святі, що вірою підбили царства, чинили справедливість, обітниць досягнули, загородили пащі левам, силу вогню гасили, вістря меча уникали, ставали сильні, будши недолугі, на війні проявили мужність, наскоки чужинців відбивали. Жінки діставали назад своїх померлих, які воскресали. Інші загинули в муках, відкинувши визволення, щоб досягнути ліпше воскресіння. Інші наруг і бичів зазнали та ще й кайданів і в'язниці; їх каменовано, розрізувано пилою, брано на допити; вони вмирили, мечем забиті; тинялися в овечих та козячих шкурах, збідовані, гноблені, кривджені; вони, яких світ був невартий, блукали пустинями, горами, печерами та земними вертепами. І всі вони, дарма що мали добре засвідчення вірою, не одержали обіцяного; бо Бог зберіг нам щось краще, щоб вони не без нас досягли досконалість.

Тому і ми, маючи навколо себе таку велику хмару свідків, відкиньмо всякий тягар і гріх, що так легко обмотує, і біжімо витривало до змагання, що призначене нам, вдивляючися пильно в Ісуса, засновника й завершителя віри, який замість радості, що перед ним була витерпів хрест, на сором не звертаючи уваги, і який возсів праворуч Божого престолу.

Epistle Reading for the First Sunday after Pentecost (Hebrews 11: 33-40; 12: 1-2a)

Brethren: By faith the saints conquered kingdoms, did what was just, obtained the promises; they broke the jaws of lions, put out raging fires, escaped the devouring sword; though weak they were made powerful, became strong in battle, and turned back foreign invaders. Women received back their dead through resurrection. Others were tortured and would not receive deliverance, in order to receive a better resurrection. Still others endured mockery, scourging, even chains and imprisonment. They were stoned, sawed in two, put to death at sword's point; they went about garbed in the skins of

sheep and goats, needy, afflicted, tormented. The world was not worthy of them. They wandered about in deserts and on mountains, they dwelt in caves and in holes of the earth. Yet despite the fact that all of these were approved because of their faith, they did not obtain what had been promised. God had made a better plan, a plan which included us. Without us, they were not to be made perfect.

Therefore, since we for our part are surrounded by this cloud of witnesses, let us lay aside every encumbrance of sin which clings to us and persevere in running the race which lies ahead; let us keep our eyes fixed on Jesus, who inspires and perfects our faith.

Alleluia: Tone 4

VERSE: When the just cry out, the Lord hears them.

Alleluia: Tone 4

VERSE: The troubles of the just are many, but the Lord saves them from all tribulation.

Alleluia: Tone 4

VERSE: Візвали праведні, і Господь почув їх.

Alleluia: Tone 4

VERSE: Багато в праведника злиднів, але з усіх них Господь його рятує.

Alleluia: Tone 4

Євангелія: (Мт 10: 32-33, 37-38 & 19: 27-30)

Сказав Господь своїм учням, кожний, отже, хто визнає мене перед людьми і того я визнаю перед моїм Отцем небесним. Хто любить батька або матір більше, ніж мене, той недостойний мене. І хто любить сина або дочку більше, ніж мене, той недостойний мене. Хто не бере свого хреста й не йде слідом за мною, той недостойний мене.

Тоді озвався Петро і сказав до Нього: “Ось ми покинули все і пішли за Тобою; що будемо за те мати?” Ісус відповів їм: “Істинно кажу вам: Ви, що пішли за мною: як новий світ настане, коли Син Чоловічий сяде на престол своєї слави, сидітимете й ви на дванадцятьох престолах, щоб судити дванадцять поколінь Ізраїля. І кожний, хто задля імени мого покине дім, братів, сестер, батька, матір, жінку, дітей, поля, в сто раз більше одержить і життя вічне матиме в спадщину. Багато з перших будуть останніми, а останні першими.”

Gospel Reading for the First Sunday after Pentecost (St. Matthew 10: 32-33, 37-38 & 19: 27-30)

The Lord said to His disciples, “Whoever acknowledges me before men I will acknowledge before my Father in heaven. Whoever disowns me before men I will disown before my Father in heaven. Whoever loves father or mother, son or daughter, more than me is not worthy of me. He who will not take up his cross and come after me is not worthy of me.”

Then it was Peter’s turn to say to Him: “Here we have put everything aside to follow You. What can we expect from it?” Jesus said to them: “I give you my solemn word, in the new age when the Son of Man takes His seat upon a throne befitting His glory, you who have followed me shall likewise take your places on twelve thrones to judge the twelve tribes of Israel. Moreover, everyone who has given up home, brothers or sisters, father or mother, wife or children or property for my sake will receive many times as much and inherit everlasting life. Many who are first shall come last, and the last shall come first.”

Sermon for the Sunday of All Saints

Glory to Jesus Christ! My Dear Brothers and Sisters in Christ!

Today, on the First Sunday after Pentecost, we come to the end of a long journey, a long liturgical cycle lasting around 120 days or one third of the year, which began with the Sunday of the Publican and the Pharisee and ends with this Sunday of All Saints. This is a journey of sanctification, meant to sanctify us and teach us about the meaning of our life on earth – which is to be sanctified. On the Sunday of the Publican and the Pharisee we contemplated the beginning of the path to holiness in Christ – the humility of the Publican. After asking the Lord to “open unto us the gates of repentance” we proceeded to fast and mourn over our sins throughout the holy 40-day fast, finally turning our attention to the saving Passion of our Lord Jesus Christ, and whether we were ready or not, purified completely or only a little, we rejoiced in His Glorious Resurrection.

After lingering a little on the events surrounding the Resurrection and the days thereafter (the Sundays of Thomas and the Myrrh-Bearing Women), we eventually came to His Glorious Ascension, where we are reminded that Christ ascended only after giving His disciples the promise of the coming of the Divine Comforter, the Most-Holy Spirit. Last Sunday we celebrated the much-awaited Descent of the Holy Spirit, the life-giving Spirit Who sanctifies and enlivens all things, all creation, most of all that created in the image of God, mankind.

Today is the day of the harvest, the final day after all the preparation, the sowing, the weeding, and cultivation, which has gone before. Today we walk into the garden of Divine Grace and behold the wondrous fruit of this long journey, the fruit of the life of the Church, enlightened and enlivened by the Holy Spirit. This fruit is the assembly of wondrous saints, known and unknown, recognized and not yet fully glorified by the Church on earth: Apostles, Martyrs & Confessors, Prophets, Hierarchs, Monastics, and Righteous Ones.

Behold the fruit of the Holy Spirit, behold the fruit of the life of the Church, behold the fruit of the fasts, of the feasts, and of the Divine Revelation. Behold the fruit of the full immersion of the Apostles in the Spirit through tongues of fire; behold the fruit of the Martyrs who, while living on earth, considered the Heavenly Kingdom their Homeland and eagerly awaited death in the flesh while hoping in the life beyond the grave; behold the fruit of the Prophets such as Moses who spoke to God “face to face, as a man converses with a friend”; behold the fruit of the Hierarchs who illumined the whole world with their flaming prayer and Divine doctrine, who gave us the Divine Liturgies and destroyed the machinations of the heretics; behold the fruit of the Monastics who were also martyrs in their bloodless martyrdom, who returned completely to the Garden of Eden and dwelt together with nature in a Paradisical state, who were seen in the uncreated light and lived without normal physical nourishment, fed by grace alone.

This is the fruit of the grace of the Holy Spirit, which descends on the faithful not by the will of man alone, but by the will of God, after the long journey, after the purification of humility, fasting, rejoicing, and patience, after the awaiting of the coming of the Holy Spirit, “which blows where it wills”.

Looking upon all this glorious fruit in God’s vineyard, we turn to ourselves and to today’s Gospel, asking the question: How can I, a great sinner, in some way remain in this Divine Garden, together with the Mother of God and all the saints, together with everything which is beautiful and pure in Heaven and

on Earth. The answer we receive is difficult, but not impossible to receive and act upon. The Lord tells us that we must confess Him before men, confess Him by our way of life, by the way we dress, by the way we speak, by the way we treat others, and by our words, and not remaining silent regarding the Good News of the Cross and Resurrection of Christ, which is a stumbling block to many but life and the hope of salvation to us.

The Lord tells us that if our close family and their demands upon us are more important to us than the Lord's call, we are not worthy of Him. The Lord tells us that our true family is a spiritual family, the family of the true followers of Christ, and if our earthly family should ask us to deny Christ or compromise our faithfulness to Him, we must refuse and choose the Lord's commandments over their demands and desires for us.

Some might conclude that running from the world, from family and those who would put us in a difficult spot and try to force us to deny Christ, is the easy solution to fulfilling these commandments. Every person finds himself in a different situation with regard to family and other worldly ties and pressures. Nevertheless, though one can separate himself from family and the world which hates the Truth of Christ, no one can run from himself and his Providential lot in life. Thus the Lord gives us a final qualification for true discipleship: the bearing of one's cross. Each person's cross is different. It can be an intense internal suffering, with despondency or depression, or a difficult illness, or the burden of labor and responsibility. Whatever that cross is, if we take it up and bear it, and follow after Christ, the grace of the Holy Spirit will help us, just as the Divine Comforter helped the saints to carry their cross all the way to the end, until they received their final reward. We say we are followers of Christ. When we look at the life-giving Cross we know exactly where the path of Christ leads – to the Cross. Where else, as followers of Christ, should we expect to end up?

Yes, together with all these saints we must follow Christ all the way to the Cross, to our personal cross, and bear that cross valiantly, with the grace of the Holy Spirit. Behind and beyond this Cross, as we see today in the Feast of All Saints, is a beautiful garden, a Divine vineyard, nothing less than Paradise itself, the Paradise of the Saints, for which may we all be made worthy, through our Lord Jesus Christ, worshipped together with His Heavenly Father and the Most-Holy, good and Life-giving Spirit, unto the ages of ages. Amen.

ПРОПОВІДЬ НА ПЕРШУ НЕДІЛЮ ПО ЗІСЛАННІ СВЯТОГО ДУХА

Слава Ісусу Христу! Дорогі в Христі браття і сестри!

Восьма неділя після празника Пасхи, а перша після Зіслання Святого Духа називається неділею Всіх святих. Вона завершує коло рухомих свят. Цього дня наша Східна Церква віддає особливу почесність усім тим, які є плодом дарів Святого Духа. “У цей день, в неділю після П'ятдесятниці, — читаємо в синаксарі цієї неділі, — святкуємо празник Всіх Святих скрізь — в Азії, Лівії, Європі, на півночі й півдні. Цей празник наші божественні Отці установили й наказали святкувати після Зіслання Святого Духа, наче показуючи нам взір, як прихід всесвятих Духа вплинув на апостолів, що прийняли Ісуса Христа і його науку у своє життя, увірували в Нього і полюбили його всім серцем, як джерело життя і щастя. Святий Дух освятив і зробив премудрими одних через муки і кров, інших через постійність у чеснотливому житті.

Усі ми віруємо в Бога, але у слово «вірую» кожен вкладає своє поняття, розуміння, кожен з нас по-різному зростає у цій «своїй» вірі. Тому важливо, щоб ми мали когось, хто є прикладом віри для нас. Церква окреслює цих осіб як святих, тобто тих, які своїм життям, не зважаючи на зовнішні обставини, попри типи характеру, які вони мали, були витривалі в вірі, слідували, вірували і йшли за Господом і уподібнились до Нього у святості.

В Євангелії від Матея ми знаходимо такі слова: «Хто не бере свого хреста й не йде слідом за мною, той недостойний мене» (Мт. 10:38). Це заклик до кожного із нас, бо наше життя – життя християнина – це не є якийсь одномоментний вчинок: я комусь допоміг, значить я гарний. Християнське життя, якщо так можна сказати, це не піднімання штанги: раз, набрався мужності, підняв, встановив рекорд і все. Християнське життя – це той тягар, котрий ми носимо щодня. Це той тягар, з яким ми ніколи не розлучаємося. Щоб нести ті тягарі, ті хрести, про які говорить Господь для цього потрібно бути терпеливим та витривалим.

Святість не полягає в тому, щоби відкинути геть труднощі. Святість не полягає в тому, щоби відкинути від себе своє оточення, близьких людей. Святість в першу чергу це жертва, це зречення, це розпинання себе. Здається на перший погляд, що для того аби бути християнином достатньо раз на тиждень бувати в Церкві, або якщо ми нічого не вкрали, нікого не вбили, чи чинимо якусь милостиню і на цьому ми вважаємо, що досягнули християнської досконалості.

Говорячи про всіх святих хотілося б кілька слів сказати і про сучасних новомучеників. Адже як свідчить статистика, що за перше століття християнства загинуло десь півтора тисячі християн, а від середини 90 років і по сьогоднішній день більше, ніж сто тисяч. В сучасному світі християнські мученики гинуть далеко від телевізійних камер, їхні смерті не дуже аж так і висвітлюють журналісти, вони залишаються невідомими жертвами етнічних чисток, бойових дій, терористичних актів. Їхні імена відомі Богові та жителям їхніх містечок та сіл. Християни і далі гинуть на Близькому Сході, Сирії, Африці, Північній Кореї в Україні та інших країнах.

Святі Христової Церкви, яких ми сьогодні вшановуємо, є для нас живим і яскравим прикладом євангельської праведності чи побожності, до якої закликав Христос у перших своїх науках: „Кажу бо вам, що коли ви своєю праведністю не перевищите книжників та фарисеїв, не ввійдете в Царство Небесне” (Мт. 5, 20). У них думки і бажання виявлялися у вчинках, наповнених духом любові. Їхнє слово не розходилося з ділом. Святі – це приклад живої віри і любові до Бога, вірності Богові аж до хвилини смерті. Метою кожного їхнього вчинку було подобатися тільки Богові, сповнити Божу волю і примножувати його славу на землі. Основою їхньої святості, досконалості стало передусім глибоке пізнання Бога, його любові і милосердя, яке зродило в них повне довір'я його волі і провидінню.

Всі святі в дорозі до святості переживали різні фізичні і духовні випробування. Подібно і ми сьогодні переживаємо випробування, стараючись захистити і збудувати незалежну, вільну і демократичну державу, створити більш досконалий рівень життя. Події останніх місяців в Україні показали, що все це ми можемо здобути з Божою допомогою, силою ревної і витривалої молитви, як це відбувалося у житті святих. Приклад святих навчає нас, що наше життя, змінюється, стає кращим в міру того, як змінюємося, удосконалюємося ми самі. А ми можемо змінитися тільки з допомогою Бога і його ласки на скільки відкриємося на Бога і світло Святого

Духа, довіримося Йому, і таким чином дозволимо Ісусові освячувати і удосконалювати нас, змінювати наше життя, наповнити його Божим благословенням і плодами Святого Духа. Амінь.

Communion Verse:

Хвалить Господа з небес, хваліте Його на висотах. Радуйтеся, праведні, в Господі, бо правим належить похвала. Praise the Lord from the heavens. Praise Him in the highest. Exult in the Lord you just ones for praise is fitting from the righteous. Allelulia, alleluia, alleluia.

Parish Announcements

We Welcome You!

If you are visiting our church today, our parish family is delighted to welcome you here! Thank you and God bless you for visiting with us today! We welcome all our visitors and guests who worship at our parish. We invite families and individuals who wish to become members to register by calling Fr. Ihor at (860) 617-6357.

Вітаємо Вас!

Якщо Ви відвідуєте нашу церкву сьогодні, наша парафіяльна громада рада вітати Вас тут! Щире спасибі Вам, і нехай Бог благословить Вас за Ваші відвідини з нами сьогодні! Ми запрошуємо сім'ї та осіб, які бажають стати членами, зареєструватися у нас по телефоні о. Ігоря на номер (860) 617-6357.

Please Pray for our Sick and Homebound Parishioners, Family Members and Friends

Fr. Ihor Papka, Fr. Zbigniew Brzezicki, Stephen Atamanchuk, Oleh and Valentina Babski, Michaelle Baker, Rick Barr, Marylou Blaisdell, Tracy Crews, Carmel Horangic, Josephine Housty, Christine Kolagji, Helen Kucman, Martha and Ray Majkut, Karen and Jaroslaw Maksymowych, Jean Mandych, Sherri Martel, Katherine Masso, Jennifer McMillan, Katharine McNaughton, Jackie Morales, Lauren Morales, Jonathan Morales, Tanya and Ronald Morales, Elizabeth Mozina, Dean and Terri Nilson, Alan Pasicznyk, Lina Puciw, Billie Sheesley, Derek Stanley, Pauline Stanley, John Terninko, Elisha Wallace, Cindy Wilson, Dr. Mark Windt, Lenora Zelenski. Please contact Fr. Ihor if you would like to add a friend or loved one to this prayer list.

May Birthdays and Wedding Anniversaries

The following parishioners are celebrating a birthday or wedding anniversary this month:

May 1 – Richard L.

May 2 - Joshua B.

May 4 – Andrew R.

May 7 – Halyna S.

May 18 – Mykhaylo S.

May 19 – Lucas G.

May 19 – Holden H.

May 25 – Pam and Richard Y. (wedding anniversary)

Our parish community wishes this month's birthday and anniversary celebrants peace, joy, love and good health on their special day as well as throughout the year. May our dear Lord grant all of you many more healthy, happy and blessed years. Happy Birthday, Happy Anniversary and На Многая літа! (Na Mnohaya Lita!).

April, 2024 Financial Summary

Total Income from April Donations: \$3,566.00

Total Expenditures for April: \$4,292.40

Deficit for April: \$726.40

Thank you and God bless you for your generous support of our parish.

Weekly Reflection:

Learning about our Catholic Faith – Mutual Support

John said to Jesus, “Teacher, we saw someone driving out demons in Your name, and we tried to prevent him because he does not follow us.” Jesus replied, “Do not prevent him...” Mark 9:38–39

Why would John and the other disciples try to stop someone from driving out demons? To understand this, imagine the scene. John and the other disciples had come to believe that Jesus was the Christ, the Messiah of God. They witnessed Him perform many miracles and change many lives. As a result, they no doubt wanted everyone to discover Who Jesus was and come to faith in Him. But then they encountered someone they did not know, who was driving out demons in Jesus’ name, and they tried to stop him.

Just prior to this passage, we read the story of a man who had brought his possessed son to Jesus’ disciples and asked them to cure the boy, but they were unable to do so. Perhaps the disciples were a bit humbled by their inability to cast out the demon, and then they witnessed another person, not of their company, who was able to cast out demons in Jesus’ name. This might have added to their feelings of weakness and humiliation, and perhaps that is part of their motivation for trying to stop the man from exercising authority in Jesus’ name.

One common temptation that the evil one issues upon the members of the Church is that of internal division. As followers of Christ, we are all entrusted with the same mission, in different ways. We are called to become instruments of God’s grace for the salvation of souls and the glory of God. But sometimes we fail to act in unison and, instead, see our co-workers as our opponents.

Within our Church today, there are plenty of internal divisions that must cease. Perhaps the best way to accomplish this is to make it a priority to focus upon mutual support. Instead of allowing pride to create jealousy toward those who perform “mighty deeds” by the grace of God, we must work to rejoice in every good that we see. This seems like an obvious statement, but pride and feelings of inadequacy are real temptations that lead us to look down upon those who accomplish the will of God in powerful ways. When we see someone doing something good, we often immediately think about ourselves, wishing we were the ones doing the good work. And when God uses another in a powerful way, we can easily be tempted to see our own inadequacies and failings, rather than glorifying God for the good deeds done by another.

Reflect, today, upon the simple truth that every Christian is on the same spiritual team. We are all called to work toward the goals of the glory of God and the salvation of souls. Try to humbly think about those in your life who do this well and consider your attitude toward them. If you see any form of jealousy, envy or criticism, commit to dispel those attitudes. Instead, seek to have gratitude as you rejoice in the many ways that God uses others for His purpose.

Let us pray: Lord of power and might, You accomplish countless good through the generosity and fidelity of Your people. You constantly use all who follow You to bring forth Your will. Please use me, dear Lord, as an instrument of Your will, and help me to always rejoice in the ways that You bring Your grace forth through others. Jesus, I trust in You. Amen.